Lietvedības Nr. KA03-0037-22
ECLI:LV:LAAT:2022:0119.11824002621.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē, 2022.gada 19.janvārī

Latgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Igors Raciņš,
tiesnese Dagmāra Skudra,
tiesnesis Jurijs Vasiļkovskis,

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzības krimināllietu sakarā ar apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ apelācijas sūdzībām par Daugavpils tiesas 2021.gada 1.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Pirmās instances tiesa atzina, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās nelikumīgi pārvietoja (pārvadāja) tabakas izstrādājumus lielā apmērā. Pirmās instances tiesa konstatēja šādus noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļus.

2021.gada 2.jūlijā ap plkst.19.00 /pers. A/ personu grupā ar /pers. B/ pēc iepriekšējas vienošanās par tabakas izstrādājumu nelikumīgu pārvietošanu (pārvadāšanu), atbrauca ar viņiem piederošām automašīnām "FORD GALAXY", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un "VW SHARAN", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, izmeklēšanas laikā nenoskaidrotā vietā, Jēkabpils pilsētas rajonā. Pēc tam, precīzi nenoskaidrotos apstākļos, /pers. B/ vadītajā automašīnā "VW SHARAN", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tika iekrautas 8 kartona kārbas ar tabakas izstrādājumiem kopējā daudzumā - 80000 cigaretes "Premjer" paciņās, kas marķētas ar Baltkrievijas Republikas akcīzes markām, bez Latvijas Republikas akcīzes markām, bet /pers. A/ vadītajā automašīnā "FORD GALAXY", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tika iekrautas 15 kartona kārbas ar tabakas izstrādājumiem kopējā daudzumā - 150000 cigaretes "Premjer" paciņās, kas marķētas ar Baltkrievijas Republikas akcīzes markām, bez Latvijas Republikas akcīzes markām.

Tad, rīkojoties saskaņoti, nolūkā pārvietot (pārvest) iepriekšminētos tabakas izstrādājumus kopējā daudzumā 230000 cigaretes "Premjer" uz Daugavpils pilsētu turpmākai realizācijai, /pers. A/ iesēdās automašīnā "FORD GALAXY", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, autovadītāja vietā, bet /pers. B/ automašīnā "VW SHARAN", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, autovadītāja vietā, un abi uzsāka minēto automašīnu kustību Daugavpils pilsētas virzienā, nelikumīgi pārvietojot (pārvadājot) automašīnu bagāžas nodalījumos tabakas izstrādājumus kopējā daudzumā - 230000 cigaretes "Premjer" paciņās, kas marķētas ar Baltkrievijas Republikas akcīzes markām, bez Latvijas Republikas akcīzes markām, līdz 2021.gada 2.jūlijam pulksten 20.20, kad Daugavpils novadā, Līksnas pagastā uz autoceļa A6 (Rīga-Daugavpils) aptuveni 3 km attālumā no Daugavpils viņus aizturēja Valsts robežsardzes amatpersonas.

2021.gada 2.jūlijā no plkst.21.25 līdz plkst.23.40, veicot automašīnas "VW SHARAN", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un automašīnas "FORD GALAXY", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, apskati, tajās tika atrastas un izņemtas 230000 cigaretes "Premjer" paciņās, kas marķētas ar Baltkrievijas Republikas akcīzes markām, bez Latvijas Republikas akcīzes markām, kas saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23.[1]panta otrās daļas 1.punktu ir liels apmērs, jo tabakas izstrādājumu daudzums pārsniedz 25000 cigaretes.

Pārvietojot tabakas izstrādājumus, par kuriem nebija samaksāts akcīzes nodoklis un kas nebija marķēti ar Latvijas Republikas akcīzes nodokļa markām, /pers. A/ un /pers. B/ pārkāpa likuma „Par akcīzes nodokli" 33.panta otro daļu, kas nosaka, ka Latvijas Republikā aizliegts ražot, izmantot, pārstrādāt, uzglabāt, pārvietot un realizēt akcīzes preces, par kurām nav samaksāts akcīzes nodoklis, un 33.panta trešo daļu, kas nosaka, ka Latvijas Republikā aizliegts ražot, izmantot, pārstrādāt, uzglabāt, pārvietot un realizēt alkoholiskos dzērienus un tabakas izstrādājumus, kas nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām.

Tabakas izstrādājumu - 230000 cigarešu ar Baltkrievijas Republikas akcīzes markām, bez Latvijas Republikas akcīzes markām, kurus /pers. A/ un /pers. B/ nelikumīgi pārvietoja, importu maksājamā nodokļu summa ir 38583,44 *euro*, kuru veido muitas nodoklis – 3047,04 *euro*, akcīzes nodoklis – 27922 *euro* un pievienotās vērtības nodoklis 7614,40 *euro*.

Nelikumīgi pārvietojot minētos tabakas izstrādājumus Latvijas Republikai nodarīts zaudējums nenomaksāto nodokļu veidā 38583,44 *euro* apmērā.

Šādas /pers. A/ un /pers. B/ darbības pirmās instances tiesa kvalificēja kā noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā.

Ar Daugavpils tiesas 2021.gada 1.novembra spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā /pers. A/ ieskaitīts viņa aizturēšanas laiks no 2021.gada 2.jūlija līdz 2021.gada 4.jūlijam – 2 (divas) dienas.

/pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts - atstāts negrozīts līdz spriedums stāsies spēkā.

Ar Daugavpils tiesas 2021.gada 1.novembra spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu un sodīts par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 4 (četriem) mēnešiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, galīgais sods /pers. B/ noteikts pēc spriedumu kopības, pilnīgi saskaitot sodu, kas /pers. B/ noteikts ar Daugavpils tiesas 2021.gada 1.novembra spriedumu un sodu, kas /pers. B/ noteikts ar Daugavpils tiesas 2021.gada 2.septembra spriedumu, – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem, piespiedu darbs uz 160 (viens simts sešdesmit) stundām, un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 4 (četriem) mēnešiem.

Piespiedu darba soda izciešanā /pers. B/ ieskaitītas izciestās 160 (viens simts sešdesmit) stundas, atzīstot, ka sods - piespiedu darbs ir izciests.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā /pers. B/ ieskaitīts viņa aizturēšanas laiks no 2021.gada 2.jūlija līdz 2021.gada 4.jūlijam – 2 (divas) dienas.

/pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts - atstāts negrozīts līdz spriedums stāsies spēkā.

No /pers. A/ un /pers. B/ solidāri valsts labā piedzīta kaitējuma kompensācija 38583,44 (trīsdesmit astoņi tūkstoši pieci simti astoņdesmit trīs *euro,* 44 centi) *euro* apmērā, nosakot termiņu labprātīgai samaksai – 30 dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu, no /pers. A/ valsts labā piedzīti lietisko pierādījumu pieņemšanas, glabāšanas un iznīcināšanas izdevumi 77,44 (septiņdesmit septiņi *euro*, 44 centi) *euro* apmērā, bet no /pers. B/ valsts labā piedzīti lietisko pierādījumu pieņemšanas, glabāšanas un iznīcināšanas izdevumi 77,45 (septiņdesmit septiņi *euro*, 45 centi) *euro* apmērā, nosakot termiņu labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzināšanai – 30 dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas (lietas 181.-186.lapa).

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzības iesniedza apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/.

Apsūdzētais /pers. A/ pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu daļā par noteikto sodu, jo uzskata to par pārāk bargu un nesamērīgu. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka, nosakot sodu, pirmās instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli atzina vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Taču pirmās instances tiesa nevērtēja to apstākli, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi lietā, kā arī piekrita izskatīt krimināllietu rakstveida procesā, ar to ietaupot lietas izskatīšanas laiku un resursus, ar ko veicināja lietas ātrāku izskatīšanu pirmās instances tiesā.

/pers. A/ ieskatā, pirmās instances tiesa nevērtēja to apstākli, ka pat prokurore, izsakot savu viedokli par nosakāmo sodu, aprobežojās ar sodu - īslaicīga brīvības atņemšana, ka arī nelūdza piemērot papildsodu - probācijas uzraudzību. Neskatoties uz to, pirmās instances tiesa, nemotivējot, kāpēc apsūdzības uzturētājas prasītais soda veids un mērs ir mīksts un nevar tikt piemērots, noteica apelācijas sūdzības iesniedzējam gan citu soda veidu, gan arī, /pers. A/ ieskatā, ļoti bargu sodu - 5 mēneši brīvības atņemšanas, turklāt, piemērojot arī papildsodu - probācijas uzraudzību uz 1 gadu un 2 mēnešiem, to nemotivējot.

Pirmās instances tiesa spriedumā norādīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs agrāk nav tiesāts, strādā algotu darbu, līdz ar to, /pers. A/ ieskatā, izdarītais noziedzīgais nodarījums nav tāds, lai, nosakot sodu, kas nav saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, vai arī piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, netiktu sasniegti Krimināllikuma 35.pantā norādītie soda mērķi. Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka jau paša kriminālprocesa esamība, pat bez soda noteikšanas, kalpoja tam, lai viņš izdarītu atbilstošus secinājumus un nekad turpmāk neizdarītu noziedzīgus nodarījumus.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka ar šādu spriedumu pirmās instances tiesa pasliktināja viņa stāvokli, pārkāpjot gan Krimināllikuma 1.panta, 35.panta nosacījumus, gan arī Kriminālprocesa likuma 1., 2., 6., 8.pantus. /pers. A/ uzskata, ka viņa ievietošana cietumā soda izciešanai nekāda gadījumā neveicinās viņa resocializācijas procesu, tieši otrādi, var sasniegt pretēju efektu. Inkriminētā panta sankcija satur arī citus soda veidus, ne tikai brīvības atņemšanu, bet pirmās instances tiesa nevērtēja arī iespēju piemērot nosacītu notiesāšanu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka pašlaik kopā ar līdzapsūdzēto uzsāka pieteiktās kaitējuma kompensācijas atmaksu savu materiālo iespēju robežās. Pašlaik veikts maksājums 500 *euro* apmērā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka, izskatot lietu apelācijas kārtībā, nav nepieciešama aizstāvja piedalīšanās un ka apelācijas sūdzību var izskatīt rakstveida procesā.

Ņemot vērā minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 549., 550., 551., 554.pantiem, apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Daugavpils tiesas 2021.gada 1.novembra spriedumu daļā par noteikto sodu un mīkstināt sodu, pēc iespējas nosakot citu soda veidu vai arī piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus (lietas 187.-188, 189.lapa).

Apsūdzētais /pers. B/ pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu daļā par noteikto sodu, jo uzskata to par pārāk bargu un nesamērīgu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka, nosakot sodu, pirmās instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli atzina vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Taču pirmās instances tiesa nevērtēja to apstākli, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi lietā, kā arī piekrita izskatīt krimināllietu rakstveida procesā, ar to ietaupot lietas izskatīšanas laiku un resursus, ar ko veicināja lietas ātrāku izskatīšanu pirmās instances tiesā.

/pers. B/ ieskatā, pirmās instances tiesa nevērtēja to apstākli, ka pat prokurore, izsakot savu viedokli par nosakāmo sodu, aprobežojās ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, ka arī nelūdza piemērot papildsodu - probācijas uzraudzība. Neskatoties uz to, pirmās instances tiesa, nemotivējot, kāpēc apsūdzības uzturētājas prasītais soda veids un mērs ir mīksts un nevar tikt piemērots, noteica sūdzības iesniedzējam gan citu soda veidu, gan arī, sūdzības iesniedzēja ieskatā, ļoti bargu sodu – 6 mēneši brīvības atņemšanas, turklāt, piemērojot arī papildsodu - probācijas uzraudzību uz 1 gadu un 4 mēnešiem, to nemotivējot.

Pirmās instances tiesa spriedumā norādīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs agrāk bija tiesāts par analoģiska noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, to izdarot ar transportlīdzekli, kas tika nodots viņa glabāšanā, un ka apelācijas sūdzības iesniedzēja apgādībā ir trīs nepilngadīgie bērni. /pers. B/ uzskata, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums nav tāds, lai, nosakot sodu, kas nav saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, vai arī piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, netiktu sasniegti Krimināllikuma 35.pantā norādītie soda mērķi. Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka jau paša kriminālprocesa esamība, pat bez soda noteikšanas, kalpoja tam, lai viņš izdarītu atbilstošus secinājumus un nekad turpmāk neizdarītu noziedzīgus nodarījumus, un ka, izciešot iepriekšējo sodu, viņš izdarījis nepieciešamos secinājumus. /pers. B/ apņemas turpmāk neizdarīt likumpārkāpumus. Apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā, atrodoties brīvības atņemšanas vietā un, vēl jo vairāk, tik ilgstoši, tiks aizskartas arī viņa nepilngadīgo bērnu tiesības.

/pers. B/ uzskata, ka ar šādu spriedumu pirmās instances tiesa pasliktināja viņa stāvokli, pārkāpjot gan Krimināllikuma

1.panta, 35.panta nosacījumus, gan arī Krimināprocesa likuma 1., 2., 6., 8.pantus. Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka viņa ievietošana cietumā soda izciešanai nekāda gadījumā neveicinās viņa resocializācijas procesu, tieši otrādi, var sasniegt pretēju efektu. Inkriminētā panta sankcija satur arī citus soda veidus, ne tikai brīvības atņemšanu, bet pirmās instances tiesa nevērtēja arī iespēju piemērot viņam nosacītu notiesāšanu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka pašlaik kopā ar līdzapsūdzēto uzsāka pieteiktās kaitējuma kompensācijas atmaksu savu materiālo iespēju robežās. Pašlaik veikts maksājums 500 *euro* apmērā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka, izskatot lietu apelācijas kārtībā, nav nepieciešama aizstāvja piedalīšanās un ka apelācijas sūdzību var izskatīt rakstveida procesā.

Ņemot vērā minēto un vadoties no Krimināprocesa likuma 549., 550., 551., 554.pantiem, apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Daugavpils tiesas 2021.gada 1.novembra spriedumu daļā par noteikto sodu un mīkstināt sodu, pēc iespējas nosakot citu soda veidu vai arī piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus (lietas 190.-191, 192.lapa).

2021.gada 25.novembrī tika pieņemts lēmums apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ apelācijas sūdzības pieņemt iztiesāšanai apelācijas kārtībā un iztiesāt lietu rakstveida procesā saskaņā ar Krimināprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punktu, jo apelācijas sūdzībā bija izteikts lūgums tikai par piespriestā soda mīkstināšanu, lieta pirmās instances tiesā tika izskatīta bez pierādījumu pārbaudes un piespriestais sods nav saistīts ar brīvības atņemšanu, kas ilgāka par pieciem gadiem (lietas 201.-202.lapa).

Krimināprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punkta kārtībā Dienvidlatgales prokuratūras prokurore J.Amosova apelācijas instances tiesai iesniedza viedokli par apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ apelācijas sūdzībām. Prokurores ieskatā, apsūdzētā /pers. A/ un /pers. B/ apelācijas sūdzībās norādītie argumenti nav pamatoti, lai lemtu jautājumu par piespriestā soda mīkstināšanu, jo pirmās instances tiesa spriedumā minētos argumentus jau izvērtēja. Pirmās instances tiesa atzina, ka no panta sankcijā paredzētajiem soda veidiem apsūdzētie sodāmi ar brīvības atņemšanas sodu, nekonfiscējot mantu, bet piemērojot papildsodu - probācijas uzraudzība. Pirmās instances tiesa atzina, ka brīvības atņemšanas sods atbilst apsūdzēto izdarītā nodarījuma raksturam, smagumam, radītajam kaitējumam, personībai un soda mērķim - sodīt par izdarīto, atturēt no noziegumu izdarīšanas, aizsargāt sabiedrības drošību un valsts ekonomiskās intereses. Prokurore uzskata, ka, nosakot soda mēru saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu, pirmās instances tiesa ņēma vērā katram apsūdzētajam konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošo apstākļu neesamību. Ārpus soda noteikšanas kritērijiem, pirmās instances tiesa ņēma vērā abu apsūdzēto sadarbību ar procesa virzītāju, izvēloties lietu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes un rakstveida procesā, soda individualizācijas un samērīguma principu, katra apsūdzētā sociālos apstākļus. Prokurores ieskatā, Daugavpils tiesas 2021.gada 1.novembra spriedums ir taisnīgs, likumīgs un pamatots, bet apsūdzētā /pers. A/ un apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzības ir noraidāmas (lietas 215.-216., 217.lapa).

2022.gada 12.janvārī Latgales apgabaltiesā saņemts apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ iesniegums no kura redzams, ka /pers. A/ daļēji samaksāja kaitējuma kompensāciju krimināprocesa Nr.11824002621 kopsummā par 500 *euro* (lietas 207., 208., 209.lapa).

Līdz lietas izskatīšanai rakstveida procesā cietušā pārstāvis Valsts ieņēmumu dienests un apsūdzētais /pers. A/ rakstveida viedokli par apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzību neiesniedza, kā arī apsūdzētais /pers. B/ un cietušā pārstāvis Valsts ieņēmumu dienests neiesniedza rakstveida viedokli par apsūdzētā /pers. A/ apelācijas sūdzību.

Līdz lietas izskatīšanai rakstveida procesā procesa dalībnieki noraidījumu tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim nepieteica.

Motīvu daļa

Krimināprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punkts nosaka, ka lietu var iztiesāt rakstveida procesā, ja apelācijas sūdzībā vai protestā ir izteikts lūgums tikai par piespriestā soda mīkstināšanu un ja lieta pirmās instances tiesā izskatīta bez pierādījumu pārbaudes un piespriestais sods nav saistīts ar brīvības atņemšanu, kas ilgāka par pieciem gadiem.

Izskatījusi rakstveida procesā lietas materiālus un izvērtējusi apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ apelācijas sūdzību argumentus, kopsakarā ar prokurores J.Amosovas rakstveidā pausto viedokli, Latgales apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā:

- par soda noteikšanu /pers. A/ par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu;
- par soda noteikšanu /pers. B/ par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un par galīga soda noteikšanu /pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums ir atstājams negrozīts kā tiesisks un pamatots.

Krimināprocesa likuma 561.[1]panta pirmajā daļā ir noteikts, ka lietu rakstveida procesā izskata pēc lietā esošajiem materiāliem, ievērojot apelācijas instances tiesas kompetenci. Krimināprocesa likuma 562.panta pirmā daļa paredz, ka tiesas izmeklēšana un tiesas debates apelācijas instances tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad apelācijas instances tiesai rodas šaubas par pirmās instances tiesas konstatēto apsūdzētā, dalībnieku vai līdzdalībnieku vainu vai atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

Apelācijas instances tiesai nav pamata pārbaudīt un izvērtēt iesniegtos pierādījumus daļā par apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ vainīgumu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, atbildība par kuru paredzēta Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā, un noziedzīgo darbību kvalifikāciju. Apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ pilnīgi atzina sevi par vainīgiem minētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, lūdza krimināllietu izskatīt rakstveida procesā bez pierādījumu pārbaudes (lietas 147., 148., 154., 155.lapa) un pirmās instances tiesa neveica pierādījumu pārbaudi šajā daļā (lietas 183.lapa).

Būtiskus Krimināllikuma vai Krimināprocesa likuma normu pārkāpumus, kas katrā ziņā izraisa pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanu, apelācijas instances tiesa nekonstatē. Tāpēc apelācijas instances tiesa saskaņā ar Krimināprocesa likuma 562.panta pirmās daļas nosacījumiem atzīst par nepieciešanu iztiesāt lietu tikai apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību robežās, tas ir, daļā par /pers. A/ un /pers. B/ piespriestajiem sodiem.

Tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, tas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Turklāt, nosakot soda veidu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Savukārt, nosakot soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešās daļas noteikumiem, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pārbaudot pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ piespriesto sodu, redzams, ka pirmās instances tiesa ņēma vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzēto personības, viņu atbildību ietekmējošus apstākļus. Spriedumā pirmās instances tiesa motivēja soda noteikšanu.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ un /pers. B/ ir atzīti par vainīgiem un sodīti par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu klasificējams kā smags noziegums, kas vērsts pret tautsaimniecības interesēm un apdraud Latvijas Republikas ekonomiskās intereses akcīzes preču aprites jomā.

Krimināllikuma 221.panta trešās daļas sankcija (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2021.gada 31.decembrim) paredzēja šādus pamatsodus: brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem, īslaicīga brīvības atņemšana, piespiedu darbs vai naudas sods, un alternatīvos papildsodus – mantas konfiskāciju un probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem. Savukārt, Krimināllikuma 221.panta trešās daļas sankcija (likuma redakcija, kas stājās spēkā 2022.gada 1.janvārī) paredz šādu pamatsodus: brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem, īslaicīga brīvības atņemšana, probācijas uzraudzība, sabiedriskais darbs, naudas sods, un alternatīvu papildsodu – mantas konfiskāciju.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ agrāk nav kriminālī sodīts, 2020.gadā vienu reizi bija saukts pie administratīvās atbildības, strādā SIA "Nosaukums" par būvstrādnieku (lietas 76.-77., 65.lapa). Apelācijas instances tiesai citi jauni /pers. A/ raksturojošie dati nebija iesniegti.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. B/ ar Daugavpils tiesas 2021.gada 2.septembra spriedumu bija notiesāts pēc Krimināllikuma 221.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 160 stundām. Pirmās instances tiesas spriedums stājies spēkā 2021.gada 14.septembrī, piespriestais sods ir izciests. /pers. B/ apgādībā ir viens mazgadīgs bērns (lietas 39., 48.-50.,, 178., 179.-180.lapa). Apelācijas instances tiesai citi jauni /pers. B/ raksturojošie dati nebija iesniegti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas noteikumiem pirmās instances tiesa par abu apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli pamatoti atzina to, ka apsūdzētie savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina un nožēloja izdarīto. Citus apsūdzēto atbildību mīkstinošus apstākļus pirmās instances tiesa nekonstatēja, kā arī tādus nekonstatē apelācijas instances tiesa.

Apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ atbildību pastiprinošus apstākļus pirmās instances tiesa nekonstatēja, kā arī tādus nekonstatē apelācijas instances tiesa.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ piespriestais soda veids par izdarīto noziedzīgo nodarījumu atbilst viņu personībai, nozieguma raksturam, radītajam kaitējumam un soda mērķim. Pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajiem soda veidu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, ir pareizi izvērtējusi Krimināllikuma 46.panta prasības un lietā konstatētos apstākļus, kas ņemami vērā, nosakot soda veidu. Pirmās instances tiesa, nosakot soda veidu apsūdzētajiem, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņēma vērā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī katra apsūdzētā personību. Pirmās instances tiesa ņēma vērā, ka apsūdzētie personu grupā un pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja smagu noziegumu, kas vērsts pret tautsaimniecību un apdraud Latvijas Republikas ekonomiskās intereses akcīzes preču aprites jomā. Noziedzīga nodarījuma rezultātā valstij bija radīti zaudējumi 38583,44 *euro* apmērā, kas nav pilnībā atlīdzināti. Apsūdzēto pārvietoto cigarešu apmērs deviņas reizes pārsniedz apmēru, no kura sākas kriminālatbildība par neatļautām darbībām ar cigaretēm lielā apmērā. Apsūdzētie nodarījuma izdarīšanas brīdī bija nesodīti, taču apsūdzētais /pers. B/ nelikumīgas darbības ar akcīzes precēm bija jau veicis 2021.gada 20.februārī, par kurām viņš tika sodīts ar piespiedu darbu, bet, neskatoties uz to, /pers. B/ 2021.gada 2.jūlijā personu grupā ar /pers. A/ izdarīja jaunu un jau smagāku noziedzīgu nodarījumu. Ņemot vērā iepriekš minēto, valstij radītā zaudējuma apmēru, pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ sodāmi ar brīvības atņemšanas sodu, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju.

Apelācijas instances tiesas ieskatā, pirmās instances tiesa, izvērtējot lietā iegūtas ziņas par faktiem, pamatoti atzina, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ par inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ir sodāmi ar brīvības atņemšanu, jo tieši šāds soda veids atbilst apsūdzēto personībai, nodarījuma smagumam, nodarītajam kaitējumam un soda mērķim.

Apelācijas instances tiesa šajā konkrētajā gadījumā piekrīt pirmās instances tiesas secinājumiem un uzskata, ka apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ nav pamata piemērot Krimināllikuma 221.panta trešās daļas sankcijā paredzētos vieglākos sodus - sabiedrisku darbu vai naudas sodu, jo ar tiem nevar sasniegt soda mērķi.

Latgales apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka /pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikumiem galīgais sods ir nosakāms pēc vairākiem spriedumiem, ar Daugavpils tiesas 2021.gada 1.novembra spriedumu noteiktajam sodam pilnīgi pieskaitot sodu (piespiedu darbs uz 160 stundām), kas /pers. B/ bija noteikts ar Daugavpils tiesas 2021.gada 2.septembra spriedumu, atzīstot, ka sods - piespiedu darbs ir jau izciests.

Nosakot apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ soda apmēru, pirmās instances tiesa ievēroja Krimināllikuma 46.panta trešās daļas noteikumus. Izskatāmajā lietā pirmās instances tiesa konstatēja vienu abu apsūdzēto atbildību mīkstinošu apstākli un nekonstatēja atbildību pastiprinošus apstākļus. Latgales apgabaltiesa atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas atzinumu, ka, individualizējot katram apsūdzētajam nosakāmā soda mēru, /pers. B/ brīvības atņemšanas sods nosakāms bargāks, jo viņš jau agrāk (2021.gada 20.februārī) izdarīja nelikumīgas darbības ar akcīzes precēm. Ņemot vērā Krimināllikuma 46.panta trešās daļas nosacījumus, ka soda mēru ietekmē atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu /pers. A/ sodāms ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem, bet /pers. B/ par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu sodāms ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem. Latgales apgabaltiesa konstatē, ka apsūdzētajiem noteiktais brīvības atņemšanas soda apmērs tikai nedaudz pārsniedz minēta pamatsoda minimālo apmēru. Latgales apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka tieši šāds pamatsoda apmērs ir samērīgs ar izdarīto, atbilstošs apsūdzēto personībai un ir nepieciešams, lai nodrošinātu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzētā soda mērķa sasniegšanu.

Apelācijas instances tiesas ieskatā, pirmās instances tiesas piespriesto soda apmēru abiem apsūdzētajiem nav pamata atzīt par nesamērīgi bargu. Nekādi jauni pierādījumi, kas ietekmētu apsūdzētajiem piespriežamo sodu, apelācijas instances tiesā netika iegūti. Kā arī Latgales apgabaltiesa nekonstatē jaunus apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ atbildību ietekmējošus apstākļus, kurus nebūtu ņēmusi vērā pirmās instances tiesa, nosakot sodu, tāpēc nav tiesiska pamata samazināt apsūdzētajiem piespriesto soda apmēru. Latgales apgabaltiesa uzskata, ka apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ noteiktais pamatsods atbilst izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam, radītajam kaitējumam, viņu personībai un soda mērķim.

Apelācijas sūdzībās apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ norādīja, ka pirmās instances tiesa, nosakot viņiem sodu, nevērtēja apstākli, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi lietā, kā arī piekrita izskatīt krimināllietu rakstveida procesā, ar to ietaupot lietas izskatīšanas laiku un resursus, ar ko veicināja lietas ātrāku izskatīšanu pirmās instances tiesā.

Latgales apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesa, nosakot sodu, ņēma vērā apsūdzēto attieksmi pret izdarīto, tajā skaitā viņu sadarbību procesa norises veicināšanā, izsakot lūgumu izskatīt lietu rakstveida procesā un bez pierādījumu pārbaudes. Latgales apgabaltiesa uzskata, ka tas apstāklis, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ izmantoja savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, lūdzot neveikt pierādījumu pārbaudi, pastiprina viņu vainas atzīšanu un nožēlošanu, bet minētais apstāklis pats par sevi nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta otrās daļas izpratnē (skatīt Augstākās tiesa Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa lēmumu lietā Nr.SKK-232/2008). Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmumā izteiktas rekomendācijas vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanai, un šo rekomendāciju 12.punktā noteikts, ka vienkāršoto procesuālo formu izvēlēšanās krimināltiesisko attiecību noregulēšanā nav atzīstama par atbildību mīkstinošu apstākli. Līdz ar to, ņemot vērā minēto, apelācijas instances tiesai nav pamata mīkstināt apsūdzētajiem noteikto soda mēru.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka nav pamatots apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ apelācijas sūdzībās norādītais arguments, ka pirmās instances tiesai bija jāmotivē, kādēļ tā noteica smagāku sodu, nekā to prasīja prokurore. Apelācijas instances tiesa norāda, ka šāds viedoklis nav pamatots ar Krimināllikuma normām, jo tiesu judikatūrā ir nostiprināta atziņa, ka tiesa ir patstāvīga un neatkarīga. Judikatūrā norādīts, ka tiesa nedrīkst personu atzīt par vainīgu smagākā apsūdzībā nekā to uzturējis prokurors, taču daļā par sodu tiesai prokurora viedoklis nav saistošs. Tiesu debatēs gan prokurors, gan arī apsūdzētais vai viņa aizstāvis var izteikt viedokli par piemērojamo sodu. Pirmās instances tiesa, izvērtējot visus apstākļus, var piekrist procesā iesaistīto personu viedoklim par piespriežamo sodu vai arī noteikt personai citu sodu, kas var būt gan vieglāks, gan arī bargāks (skatīt Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2007.gada 3.septembra lēmums lietā Nr.SKK-501/2007).

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka uz nolēmuma sastādīšanas brīdi ir atlīdzināti vien 1000 *euro* no valstij radītā zaudējuma 38583,44 *euro* apmērā. Latgales apgabaltiesa uzskata, ka tas apstāklis, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ daļēji atlīdzināja ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, nav atzīstams par apsūdzēto atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktā izpratnē. Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu par atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams apstāklis, ja vainīgais labprātīgi atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu vai novērsis radīto kaitējumu. Lai šo apstākli atzītu par atbildību mīkstinošu, ir jākonstatē labprātīga rīcība no personas, kura izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, puses, kā arī tas, ka cietušajam ar šo noziedzīgo nodarījumu radītais kaitējums ir atlīdzināts vai novērsts pilnā apmērā. Taču no lietas materiāliem redzams, ka ar noziedzīgu nodarījumu radītais kaitējums nav atlīdzināts pilnīgi, apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ atlīdzināja nelielu daļu (vien 2,59 %) no radīta kaitējuma. Pamatojoties uz iepriekš minēto, Latgales apgabaltiesa uzskata, ka Daugavpils tiesa atbilstoši savai kompetencei apsūdzētajiem noteica tiesisku un samērīgu pamatsodu, līdz ar to apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ apelācijas sūdzības šajā daļā nav pamatotas.

Latgales apgabaltiesa uzskata, ka izskatāmajā lietā nav piemērojami arī Krimināllikuma 55.panta noteikumi, nosakot apsūdzētajam nosacītu sodu. Kā uzsvērts Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 21.decembra lēmumā Nr.SKK-743/2015 (krimināllietā Nr.11096214814), likums nepārprotami uzskaita apstākļus, kas jāņem vērā, piemērojot nosacītu notiesāšanu un tiesai nav tiesību ignorēt kādu no šiem likumā norādītajiem apstākļiem. Nesamērīgi mīksta soda noteikšana, kas pamatota vienīgi uz personību pozitīvi raksturojošo ziņu izvērtējumu, nesasniegs soda mērķi – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šādā gadījumā vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam. Šajā sakarā ir ņemamas vērā arī Augstākas tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesas palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanai 1.punktā izteiktās rekomendācijas, ka, lemjot par iespēju notiesāt personu nosacīti, jāizvērtē, kā konkrētās krimināltiesiskās represijas piemērošana sekmēs soda mērķa sasniegšanu. Savukārt, minētā lēmuma 22.punktā norādīts, ka, lemjot par nosacītas notiesāšanas piemērošanu vai vieglāka soda noteikšanu nekā likumā paredzētais, tiesām jāievēro ne tikai vainīgā personību raksturojošie dati, bet arī fakti, kas saistīti ar noziedzīgu nodarījumu (noziedzīgu nodarījumu smagums, izdarīto noziedzīgu nodarījumu skaits, nodarītais kaitējums utt.). Latgales apgabaltiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un nodarītā kaitējuma apmēru, uzskata, ka, nosakot apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ sodu nosacīti, netiks sasniegts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktais soda mērķis. Kā arī ņemams vērā judikatūrā nostiprinātais atzinums, ka nosacītas notiesāšanas nepiemērošana tiesai nav jāmotivē (skatīt Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2017.gada 23.februāra lēmumu Nr.SKK-68/2017 lietā Nr.11815006815).

Apelācijas instances tiesā netika konstatēti arī nekādi jauni apstākļi, kurus nebūtu ņēmusi vērā pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajiem sodu. Turklāt, apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ savās apelācijas sūdzībās nav norādījuši uz tādiem apstākļiem, kurus pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, nosakot viņiem sodu.

Judikatūrā norādīts, ka tiesai ir pienākums noteikt vainīgai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, taču tiesai nav pienākuma ikreiz noteikt vainīgajam visvieglāko likumā paredzēto sodu, piemērojot visus iespējamos labvēlīgos likuma nosacījumus (skatīt Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija lēmumu lietā SKK-J-348/2018).

Spēkā esošā Krimināllikuma 221.panta trešās daļas sankcija vairs neparedz tādu papildsodu kā probācijas uzraudzība. Saskaņā ar Krimināllikuma 5.panta otrās daļas noteikumiem likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās. Tādējādi nav tiesiska pamata piemērot apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ tādu papildsoda veidu kā probācijas uzraudzība. Šādos apstākļos apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par soda noteikšanu /pers. A/ par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, daļā par soda noteikšanu /pers. B/ par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un par galīga soda noteikšanu /pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu. Turklāt, nosakot galīgo sodu apsūdzētajam /pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikumiem, ir jāņem vērā Krimināllikuma Pārejas noteikumu 24.panta nosacījumi par to, ka soda veida – piespiedu darbs – jaunais nosaukums "sabiedriskais darbs" ir izmantojams, pieņemot nolēmumus par soda piemērošanu arī par tādiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti līdz 2021.gada 31.decembrim.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1]daļas 2.punktu, Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Daugavpils tiesas 2021.gada 1.novembra spriedumu atcelt daļā:

- par soda noteikšanu /pers. A/ par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu;
- par soda noteikšanu /pers. B/ par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un par galīga soda noteikšanu /pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

Atceltajās daļās taisīt jaunu spriedumu.

/pers. A/ sodīt par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

/pers. B/ sodīt par Krimināllikuma 221.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, galīgo sodu /pers. B/ noteikt pēc spriedumu kopības, pilnīgi saskaitot sodu, kas /pers. B/ noteikts ar minēto spriedumu un sodu, kas /pers. B/ bija noteikts ar Daugavpils tiesas 2021.gada 2.septembra spriedumu, – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem, sabiedriskais darbs uz 160 (viens simts sešdesmit) stundām.

Sabiedriska darba soda izciešanā /pers. B/ ieskaitīt izciestās 160 (viens simts sešdesmit) stundas, atzīstot, ka sods - sabiedriskais darbs ir izciests.

Pārējā daļā Daugavpils tiesas 2021.gada 1.novembra spriedumu atstāt negrozītu.

Pilns nolēmums būs pieejams 2022.gada 3.februārī.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā par kasācijas iemesliem, kas paredzēti Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā, sūdzību iesniedzot Latgales apgabaltiesā.

Tiesnesis I.Raciņš

Tiesnese D.Skudra

Tiesnesis J.Vasiļkovskis